Rudy Roth

Toamna imposibilei întoarceri

EDITURA LEVIATHAN

Rudy Roth

Toamna imposibilei întoarceri

Rudy Roth

Toamna imposibilei întoarceri

poeme

Prefață de Ana Dobre

Ilustrații de Rudy Roth și Eric Alexander Roth

EDITURA LEVIATHAN

București, 2026

Coperta: Rudy Roth

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
ROTH, RUDY
Toamna imposibilei întoarceri : poeme / Rudy Roth ; pref. de Ana Dobre ; il. de Rudy Roth şi Eric Alexander Roth. - Bucureşti : Editura Leviathan, 2026
ISBN 978-630-6601-44-8

I. Dobre, Ana (pref.)
II. Roth, Eric Alexander (il.)
821.135.1

© Rudy Roth
© Eric Alexander Roth
© Editura Leviathan, 2026

Editura Leviathan aparţine Asociaţiei Culturale Leviathan.

Adresa: Str. Gura Vadului nr. 1, bl. G 26, sc. 5, et. 2, ap. 46,
sector 3, 032336 București, România
E-mail: costintuchila@gmail.com; pusa.roth@yahoo.com
leviathan.romania@yahoo.com
Tel.: 0721019223; 0774641519
Adresa web: https://editura.leviathan.ro

Toate drepturile rezervate. Orice reproducere totală sau parțială a acestei ediții se pedepsește conform legilor.

Aura toamnelor irepetabile

Momentul de *răscruce a vieții* generează, la firile contemplative, întoarcerea privirii interioare în labirintul trecutului, o arhivă personală, singura care aparține în totalitate ființei, în unicitatea ei irepetabilă. Se asociază, în această perspectivă, simbolismul anotimpurilor, întrucât, omul, conștient acum, de înscrierea propriei durate în spirala timpului, se raportează la sine, în complexul determinism cosmic, inventariindu-și anotimpurile/vârstele, pe care le suprapune vârstelor interioare, în încercarea de a le include temporalității.

Sunt acestea sugestii refractate de metafora din titlul noului volum de poezii ale lui Rudy Roth, *Toamna imposibilei întoarceri*. Semnificantul sintagmei include, totodată, sentimentul personal al trecerii, neliniștea metafizică a eului în relație cu necunoscutele vieții și ale destinului. Metafora lui Marin Preda, *imposibila întoarcere*, capătă, acum, conotații multiplicate în basmul ființei pe care, în ritmurile propriului lirism, îl spune, confesându-se, Rudy Roth.

Este *răscrucea vieții*, momentul în care conștientul, în descripție jungiană, se întâlnește cu inconștientul personal, iar *persona*, fața vizibilă a personalității, se confruntă cu *umbrele* sale. Față în față cu misterul de nepătruns al lumii, poetul înregistrează, în fotograme esențiale, evanescențele, fulgurările realului, pe care le coboară, pentru a le reflecta, în interioritatea profundă a gândului și a gândirii poetice.

Titlurile poemelor – adverbe (*Neîntrerupt*, *Împreună*, *Exact*, *Imposibil, Dimpotrivă*, *Așadar* ș.a.), pronume (*Fiecare*, *Cărora*, *Orișice*, *Acel*, *Cel*, *Fiește*, *Oricărui*), prepoziții (*Până*, *Spre*, *După*, *Din*, *Către*), aduc

în prim-plan un mod personal de a vedea și privi lumea, din perspectiva conectorilor, în eternul dans al umbrelor mișcate pe pânza întinsă a vremii dar, în același timp, relevă și atitudinea eului, apăsat de tensiunea găsirii/aflării numelor și *cuvintelor potrivite* pentru himerele/fantasmele care-i alcătuiesc imaginarul pe care-l constituie ca propria *irealitate senzorială*.

Cele cinci secțiuni, cu număr variabil de poeme – *Drumuri* (15 poeme), *Cuvinte* (11), *Străin* (12), *Dor* (9), *Umbre* (9), configurează un imaginar în care perspectiva este predominant spațială. Poetul pare un pictor care-și așază șevaletul în mijlocul acestui fabulos tărâm, străduindu-se să prindă culorile-cuvinte/cuvintele-culori, inedite sinestezii, în asocieri de imagini care să-i poarte și ideea, și emoția, purtându-l, simultan, pe el însuși.

Timbrul poeziei, un *cântec încăpător*, precum „foșnirea mătăsoasă a mărilor cu sare", vine din muzica ideilor care-l fixează pe poet în interiorul câmpului de cuvinte, dar și din muzicalitatea ce derivă din emoția trăirii clipei în plenitudinea-i evanescentă, resimțită dureros în efemeritatea ei. Rudy Roth pune acest tablou al situării eului în lume sub semnul metaforei adverbiale *Imposibil*: „Cuvânt cu cuvânt,/ Mă scufund/ În armonia interioară/ A morfologiei metise/ Ce-mi străbate/ Eul metaforelor/ Și,/ Într-un fel,/ Îmi percep pribegia/ Ca pe un poem/ De idei antinomice/ Și mirări multilingve,/ Un poem imposibil de a fi înțeles/ Prin cuvintele și semantica/ Unei singure limbi/ Sau, cu atât mai mult/ Deslușit de cineva care/ N-a simțit niciodată/ Cum granița altui grai/ Îi strivește-ntre gânduri/ Ambiția conotativă a vreunui cuvânt.". Sunet cu sunet, cuvânt cu cuvânt, metaforă cu metaforă, eul liric *se scufundă*, coboară în alegorie și pune nume, identificându-le, stărilor pe care se străduiește să le acordeze stării eterne a lumii.

El vorbește despre *exilul meu* (*Îndată*, de exemplu, inclusă în secțiunea *Dor*: „Povestea exilului meu/ N-a început cu cel dintâi pas/ Al plecării către Apus,/ Ci cu sunetul imaginar al securii/ Muşcând înfundat/ Din vertebrele nucului din curtea bunicilor/ Atunci când un tăietor de copaci/ A ales să-mi trăiască absența/ Inventându-şi un anotimp de cenușă.”), denotat ca *desțărare*, exil impus de actualitatea istoriei, dar conotat și ca *exil interior*. Departe de țară (poemul este datat Palma de Mallorca, 9 aprilie 2022), el își află țara/patria în interiorul limbii române, mod de a afirma, indirect, ideea lui Nichita Stănescu: „Limba română este patria mea”.

În acest interior de basm, unde limba română este o împărătească bogată care are, cum o spunea Mihai Eminescu, de toate, Rudy Roth regăsește atmosfera de *acasă*, acompaniat de sonoritatea unică a cuvântului *dor*, inclus de UNESCO, pentru unicitate, în patrimoniul imaterial universal al umanității. Ideatica acestei poezii reverbrează în poezia *Orișiunde*: „E atât de departe/ Aproapele risipirii/ Și-atât de îngustă/ Imensa-i stare de tot,/ Încât,/ Orișiunde m-ar duce/ Acest drum al pașilor muți/ Pentru mine,/ Va fi doar un loc al întoarcerii/ În sensul stării de ieri,/ Când încă/ Nu-mi purtam renunțările,/ Ca pe niște/ Straie de sărbătoare.”. Orișiunde se întoarce, orișiunde privește poetul, imaginile văzute se dublează de propria psihologie a imaginarului care le dantelează cu aura trăirilor.

Conceput arhitectonic, cu simetrii compoziționale și armonii detectabile în construcția ca și în horbota ideilor prin care Rudy Roth vede și privește lumea, aproximând-o în/prin metaforă și simbol, volumul *Toamna imposibilei întoarceri* își relevă simetria prin modul de a deschide (*Ultimul*), paradoxal, aparent, și de a închide (*Una*: „Una după alta,/ Freamătă-n mine/ Zilele depărtării,/ Ca niște mirese plumburii,/ Ce-și șchiopătează/ Necunoașterile prenupțiale/ Pe

drumul viu/ Dintre perspectiva/ Acestui *acum* incomplet/ Și ființa aproape uitată/ A sinelui originar...") universul poetic.

Aparentul paradox – prima poezie stă sub titlul *Ultimul* („Eu vin de altundeva/ Și, întrucâtva,/ Mă îndrept tot acolo,/ Pentru că,/ Înființându-mă,/ Acest drum al migrației,/ Mi-a lăsat moștenire/ Nu doar o stare de mers/ Cu privirea în jos,/ Ci și conștiința/ Că risipirile prin praful istoriei/ Sunt doar încercări imprudente/ De-a regăsi sub alt cer/ Reverberații ale stării de liniște/ În care s-a prăbușit/ Acel ultim și vag anotimp/ Al copilăriei.") – se devoalează în logica ideaticii poeticului. Este momentul de *răscruce a vieții*, punctul din care memoria recuperatoare se întoarce în labirintul *memoriei intrasenzoriale* pentru a scoate din latentul trăirii acele clipe și momente unice, imateriale care-l individualizează ca om și creator.

Ana Dobre

DRUMURI
(CAMINS)

22
Evic 2022

Ultimul

Eu vin de altundeva
Și, întrucâtva,
Mă îndrept tot acolo,
Pentru că,
Înfiindu-mă,
Acest drum al migrației,
Mi-a lăsat moștenire
Nu doar o stare de mers
Cu privirea în jos,
Ci și conștiința
Că risipirile prin praful istoriei
Sunt doar încercări imprudente
De-a regăsi sub alt cer
Reverberații ale stării de liniște
În care s-a prăbușit
Acel ultim și vag anotimp
Al copilăriei.

Palma de Mallorca – 24 decembrie 2021

Neîntrerupt

Am rătăcit, neîntrerupt,
Prin geometriile risipirii,
Târând după mine
Valize cu planuri
Pentru ziua de mâine,
Doar pentru a ajunge
În conturul unui vis sedentar
Și-a-nțelege, că-n fapt,
Eu sunt geamantanul cu care
Acest timp al migrației
A ales să fugă prin lume.

Palma de Mallorca – 6 martie 2022

Dimpotrivă

Sub povara unui prezent
Intoxicat de neliniști
Pașii drumului meu către mâine
Se afundă atât de adânc
În clisele dislocării
Încât, uneori, ajung să-i percep
Ca pe niște nepași
Ai târârii înapoi.

De asta, cumva, mi-e teamă
Că într-o zi
Am să mă trezesc
Împotmolit în mine însumi
Și incapabil să înțeleg
În ce măsură
Mai exist
Sau, dimpotrivă,
Dacă am existat
Cu adevărat,
Vreodată.

Palma de Mallorca – 16 ianuarie 2022

DOR
(ENYORANÇA)

Dinadins

„Aud, patrie, suferința ta, și ascult concertul trist
pe care-l susțin, sunând a moarte, clopotul și tunul”

Bernardo López García, *Odă pentru ziua de doi mai*

Aud, patrie, tăcerea ta
Din departele-n care
Brațul tău m-a împins
Și mă-ntreb dacă mut
Ți-o fi viul sau oare,
Cu junghere-mplântate
Între coastele-i strâmte,
Zace-n șanțuri, ucis...

Aud, patrie, tăcerea ta,
Din exilul în care,
Șoapta ta m-a trimis
Și mă-ntreb, neamul meu
Mai există sau oare
Pe țărâna ta sfântă
Azi își bântuie sensul
Un popor de fantome,
De lumină dezis...

Aud, patrie, tăcerea ta,
Din surghiunul în care
M-ai gonit dinadins,
Și-mi doresc să mai fii
Și-napoi să mă chemi,
Și prin tine să uit
C-ai ales pentru mine
Un destin incomplet
De migrant și proscris.

Palma de Mallorca – 4 aprilie 2021

Nicicând

În alchimia ermetică
A unui mâine posibil
Timpul migrației
E starea de liniște
Dintre sunetele târâtoare
Ale necuvintelor devenirii
Și-această inevitabilă,
Nicicând rodnică,
Nevoie de-a privi înapoi.

Palma de Mallorca – 21 mai 2022

Acea

Prin mine însumi, ascunse,
Durerile sepia ale dorului de acasă
Și-un eu ca o larvă de fluture
Ce-și caută vindecarea
În acea paralizie
A zborurilor neîncepute.

Prin mine însumi, vizibile,
Tăcerile împlinirii nomade
Și cicatrici ale viselor risipite
Printre fisurile stării de-a vrea
Și prin acea culoare aparte
A stării de nu.

Prin mine însumi și-n afara mea,
Un timp descompus
Într-o succesiune de respirații
Și teama c-aș putea uita
Ceea ce încă mai sunt
Și ceea ce încă mai am.

Palma de Mallorca – 8 martie 2022

Întotdeauna

În universul dispersiei,
Timpul se scurge întotdeauna
Dinspre mâine spre ieri
Trecând întotdeauna
Printr-o stare de azi
Ce reconciliază mnemonic
Durerea aspirațiilor improbabile
Cu liniștea refugiului nostalgic
Al amintirilor ce nu s-au întâmplat
Niciodată.

Palma de Mallorca – 23 aprilie 2022

Încet

Mi-aș fi îmbrăcat
Trupurile tuturor gesturilor
În zdrențele stării de-acasă,
Dacă anotimpul migrației
Nu mi-ar fi cuprins
Încheieturile mâinilor
Cu atingerea reumatică
A culorilor depărtării
Iar nevoia de vise noi
Nu mi s-ar fi plimbat
De-a lungul liniei vieții,
Și, încet, încet,
Nu mi-ar fi prefăcut
Adâncimile palmelor
În două noi continente.

Palma de Mallorca – 20 aprilie 2022

Note biobibliografice

Rudy Roth, pseudonimul literar și artistic al lui **Rudolf-Eduard Roth** (n. 13 august 1979, București), este poet, jurnalist, grafician, economist și cercetător român stabilit în Spania din anul 2012.

Biografia sa se desfășoară între mai multe geografii afective și intelectuale: satul copilăriei din Câmpia Română, Bucureștiul adolescenței și al formării universitare, Timișoara și Bruxelles-ul unor etape intermediare, iar, de aproape 15 ani, Palma de Mallorca și spațiul mediteraneean. Aceste locuri, asumate deopotrivă ca experiențe ale apartenenței și ale îndepărtării, au devenit treptat repere ale universului său literar și vizual.

Sub pseudonimul Rudy Roth își explorează creativitatea prin poezie și grafică, într-o permanentă încercare de a transforma memoria, migrația și timpul în materie artistică. Creațiile sale sunt, după propria formulare, „invitații de a căuta inefabilul în energiile creative ale imaginației inconștiente".

A debutat editorial ca poet în anul 2019, cu volumul ***Geometriile contradictorii ale singurătății***, apărut la Editura Ars Longa din Iași și prefațat de acad. Dumitru Radu Popescu.

Pornind de la adverbe, poemele din volum abordează interferențele spirituale dintre El și Ea, sublimând – sub semnul timpului și al cauzalității – cel mai frumos sentiment al ființei umane în relație cu lumea, cu dumnezeirea. Așadar, o poezie metaforă despre când, unde, cum, cândva, undeva etc., o poezie în care ființa, în egală măsură răb-

dătoare sau nerăbdătoare, își împletește visul cu neliniștea lumii, cu trecerea prin această lume a tulburătoarelor întrebări existențiale.

Această direcție creativă este continuată în volumul ***Toamna imposibilei întoarceri***, unde adverbele, pronumele și prepozițiile devin, din nou, nuclee ale unor construcții metaforice. De această dată însă, universul tematic se deplasează spre experiența necunoașterii, a dezrădăcinării și a adaptării la condiția de „altundeva", precum și spre memoria locului părăsit și tensiunea persistentă a existenței migrante.

Scrise în perioada 2021–2022, poemele surprind, într-o manieră discretă și transfigurată poetic, ecoul unei experiențe personale deosebit de dificile, marcate de impactul celui de-al doilea val al pandemiei de SARS-CoV-2 asupra autorului. Suferința individuală nu este însă convertită într-o confesiune directă, ci filtrată printr-o poezie a absenței, fragilității și imposibilei întoarceri. Dacă grafica volumului ***Geometriile contradictorii ale singurătății*** îi aparține integral, ilustrațiile celui de-al doilea volum sunt realizate împreună cu fiul său, **Eric Alexander Roth**, într-un dialog artistic între generații, care completează discursul poetic prin imagine.

Rudy Roth a publicat poezie în numeroase reviste și publicații culturale de limbă română, printre care *Alternanțe*, *Arca*, *Discobolul*, *Steaua*, *Argeș*, *Caiete Silvane*, *Literatorul*, *Sud*, *Lumina Literară și Artistică*, *Neuma*, *Litere*, *Tribuna*, *Vatra Veche*, *Leviathan*, *Banchetul*, *Rotonda Valahă* și *Actualitatea literară*.

Poezii ale sale au fost traduse în engleză, franceză, spaniolă, italiană, portugheză, germană, suedeză, turcă și arabă.

Activitatea sa în domeniul artelor vizuale precedă debutul poetic. A realizat grafică de carte și desene pentru mai multe volume, printre care ***Pașii profetului*** și ***Lauda somnului*** de Lucian Blaga, precum și ***Ultimele noduri*** de Mircea Albulescu, apărute la Editura Ars Longa din Iași.

Parcursul său intelectual s-a dezvoltat în paralel cu activitatea jurnalistică și artistică.

A absolvit Facultatea de Relații Economice Internaționale din cadrul Academiei de Studii Economice din București, în anul 2002. În 2006 a obținut un master în Administrație Publică Electronică la Universitatea din București, iar în 2008 a absolvit programul de master în Relații Internaționale al University of Kent, Marea Britanie.

În anul 2015 a obținut titlul de doctor în științe politice la Școala Națională de Studii Politice și Administrative – SNSPA, cu o cercetare consacrată dimensiunii estice a politicii externe a României în perioada postcomunistă.

Interesul său academic s-a concentrat îndeosebi asupra politicii externe a României, relațiilor internaționale, securității regionale și transformărilor structurale ale sistemului internațional. A publicat studii privind raporturile României cu Rusia, China, Israelul și statele Orientului Mijlociu, dinamica politicii externe românești după 1989, procesul de integrare euro-atlantică și competiția geopolitică din Regiunea Extinsă a Mării Negre.

Articolele sale au apărut în reviste academice din România și din străinătate, între care *Europe-Asia Studies*, *Journal of Contemporary Central and Eastern Europe*, *Studia Politica. Romanian Political Science Review*, *Romanian Review of Political Sciences and International Relations*, *Politické vedy/Political Sciences*, *Society and Politics*, *Acta Universitatis Danubius. Relationes Internationales* și *Monitor Strategic*.

Înaintea și în paralel cu activitatea academică, Rudy Roth a avut o îndelungată experiență jurnalistică. Și-a început activitatea în presa scrisă, ca tehnoredactor la ziarul *Universul* al lui Aristide Buhoiu și, ulterior, la revista *XS (Exces)*. A lucrat apoi ca traducător pentru RADOR, agenția de presă a Societății Române de Radiodifuziune.

Timp de peste un deceniu a desfășurat activitate jurnalistică în cadrul radioului public, fiind, în diferite etape, reporter, redactor, realizator, prezentator și trainer la Antena Bucureștilor, Radio România Actualități și Radio3Net.

Experienței din presă i s-au adăugat activități în administrația publică, cercetare și mediul privat. A lucrat în cadrul Ministerului Mediului și, ulterior, în cadrul Ministerului Apărării Naționale, iar între 2011 și 2016 a colaborat cu Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară.

Din 2011 și-a continuat activitatea profesională în domeniul economiei, managementului și dezvoltării de proiecte. În perioada 2016–2018 a fost implicat și în activități de cercetare în domeniul studiilor strategice în Insulele Baleare.

Între 2016 și 2019 a fost redactor-șef adjunct al publicației de limbă română *Occidentul Românesc*. În anul 2016 a pus bazele proiectului cultural Leviathan, iar în 2018 a fondat revista culturală cu același nume, dedicată literaturii, artelor, istoriei culturale și dialogului intelectual.

În paginile revistei *Leviathan* a publicat și eseuri consacrate istoriei artei și culturii europene, între care texte despre reprezentarea iernii în pictură, despre ploaia preimpresionistă, despre raportul dintre artă și tăcere și despre personalități culturale mai puțin cunoscute.

Această pluralitate a preocupărilor – economie, relații internaționale, jurnalism, cercetare, poezie și arte vizuale – nu reprezintă pentru

Rudy Roth domenii complet separate. În centrul lor se află aceeași preocupare pentru mecanismele prin care individul și comunitățile se raportează la timp, spațiu, memorie și schimbare.

Dacă cercetarea sa academică încearcă să descifreze felul în care puterea, geografia și influențele externe modelează comportamentul statelor, poezia urmărește o geografie mult mai intimă: felul în care distanțele, despărțirile și amintirile modelează ființa.

Experiența emigrării a devenit, astfel, unul dintre firele subtile care leagă biografia de creația sa. Plecarea nu înseamnă numai schimbarea unui spațiu geografic, ci și confruntarea permanentă cu ceea ce rămâne în urmă și cu ceea ce trebuie construit din nou.

Într-un text autobiografic, Rudy Roth își descria propria geografie existențială astfel:

„Am venit pe lume în anul 1979, în București, dar primii ani de viață m-au găsit în casa bunicilor, departe de efervescența, de perspectivele și de geometriile contradictorii ale Micului Paris.

Și, cumva, cred că acel sat tipic din Câmpia Română este spațiul căruia îmi este dat să-i aparțin, trup și suflet. Cu toate astea, oriunde m-aș fi aflat, am simțit aproape întotdeauna că port tatuate pe tâmple amprenta și vibrațiile Bucureștilor.

Din 2012 [...] m-am transformat în român de pretutindeni și am ajuns să-mi hașurez destinul și emoțiile în lumina cu particule aurii a Mediteranei, în Palma de Mallorca."

Sub pseudonimul Rudy Roth, această geografie biografică se transformă într-una poetică.

Este un spațiu în care Bucureștiul și Mediterana, copilăria și migrația, apropierea și depărtarea, memoria și uitarea, întoarcerea și imposibilitatea ei coexistă.

Iar poezia devine, poate, tocmai încercarea de a găsi un punct de echilibru între ele.

Bibliografie academică selectivă:

Roth, Rudolf Eduard, "The Topography of Sino-Romanian Relations in the Post-Cold War Era (1990–2015)", *Europe-Asia Studies*, vol. 70, nr. 1, 2018, pg. 1–25;

Roth, Rudolf Eduard, "The Romanian Revolution of 1989 and the Veracity of the External Subversion Theory", *Journal of Contemporary Central and Eastern Europe*, vol. 24, nr. 1, 2016, pg. 37–50;

Roth, Eduard Rudolf, "Sinatra Doctrine, Kvitsinsky Doctrine, Warsaw Pact and the Soviet 'Finlandization' of Romania's Foreign Policy in the Early 1990s", *Romanian Review of Political Sciences and International Relations*, vol. 12, nr. 2, 2015, pg. 112–129;

Roth, Eduard Rudolf, "The Behavioural Dynamics of Romania's Foreign Policy in the Late 1990s: The Drive for Security and the Politics of Voluntary Servitude", *Society and Politics*, vol. 9, nr. 2, 2015, pg. 11–27;

Roth, Eduard Rudolf, "The Limits of Gazpromization. The Security Dimension of Russian Federation's Energy Policy (2003–2010)", *Monitor Strategic*, nr. 3–4, 2010, pg. 71–80;

Roth, Eduard Rudolf, „Neorealismul – Pesimismul ontologic și capcanele istoriei", în Șerban Filip Cioculescu și Silviu Petre (coord.), *Puteri consacrate, puteri emergente. Teorie și practică într-o lume internațională grăbită*, București, Editura Militară, 2014;

Roth, Eduard Rudolf, "The Impact of Europeanisation, Americanisation, and Gazpromization on the Articulation of Romania's Foreign Policy Dynamics in the Wider Black Sea Area in the Period 2005–2007", *Politické vedy/Political Sciences*, vol. 18, nr. 2, 2015, pg. 156–177;

Roth, Eduard Rudolf, "Romania's Foreign Policy Towards the Wider Black Sea Area in the Aftermath of the 2007 EU-Accession.

A By-Product of Exogenous Influences, Colliding Interests and Energy Rivalries", *Studia Politica. Romanian Political Science Review*, vol. XV, nr. 1, 2015, pg. 21–37;

Roth, Eduard Rudolf, "The Arab States from the Middle East and Iran in Romania's Foreign Policy Agenda", *Acta Universitatis Danubius. Relationes Internationales*, vol. 8, nr. 1, 2015, pg. 115–130;

Roth, Eduard Rudolf, "Romania-Israel: The Topography of a Complex Bilateral Relation", *Monitor Strategic*, nr. 1–2, 2015, pg. 5–10;

Roth, Eduard Rudolf, „Dominioane de putere provincială, fiefuri de autoritate autonomă și warlordism în Afganistanul contemporan", în Șerban Filip Cioculescu, Octavian Manea și Silviu Petre (coord.), *Fața întunecată a globalizării. Războaie civile, state eșuate și radicalizare religioasă în lumea contemporană*, București, Editura RAO, 2016;

Roth, Eduard Rudolf, *The Eastern Dimension of Romania's Foreign Policy (1989–2010)*, teză de doctorat, Școala Națională de Studii Politice și Administrative, București, 2015;

Roth, Eduard Rudolf, *Romania's Foreign Policy (1990–2008). The Maze Within*, disertație de master, University of Kent, Canterbury, 2008.

Eseistică și publicistică – selectiv:

Roth, Eduard Rudolf, „Mica eră glaciară medievală și fascinația iernii în pictura europeană", *Leviathan*, anul II, nr. 1, 2019, pp. 5–16;

Roth, Eduard Rudolf, „Ruthven Todd – eruditul bețiv care cunoștea pe toată lumea", *Leviathan*, anul II, nr. 2, 2019, pp. 5–15;

Roth, Eduard Rudolf, „Arta ca formă de interpretare a tăcerii", *Leviathan*, anul III, nr. 1, 2020, pp. 5–8;

Roth, Eduard Rudolf, „În căutarea ploii pre-impresioniste în pictura europeană", *Leviathan*, anul III, nr. 3, 2020, pp. 5–10;

„Rudy Roth: «Credința este lumina care face ca un arbore să nu rămână închis în propriile rădăcini»", *Jurnal Spiritual*, 2013;

„Rudy Roth: «Cred că oamenii au vocația universului»", *Observatorul*, Toronto, 2013;

„Timpul și lumina împart o singură umbră", *Occidentul Românesc*, 2013;

„Despre artist și rolul său în societatea și cultura actuale", *Prăvălia culturală*, 2013;

Rudy Roth este, de asemenea, unul dintre interlocutorii volumului de interviuri Ani Bradea, *Biografii exilate. Tablou în lucru*, Cluj-Napoca, Editura Tribuna, 2019.

Expoziții de grafică:

La déesse du temps perdu, expoziție de grafică, Biblioteca Metropolitană București, 30 septembrie–19 octombrie 2013.

Prezență în antologii literare:

Pluie d'étoiles. Anthologie de poésie roumaine contemporaine, coord. Christian Tămaș, Iași, Editura Ars Longa, 2020;

Romanian Poetry from its Origins to the Present: A Bilingual Anthology, coord. Daniel Ioniță, Brisbane, Australian-Romanian Academy Publishing, 2020.

Reîntoarcerea definitivă din exil este imposibilă.
Odată ajuns acasă, descoperi că exilul
nu a rămas în urmă, ci s-a mutat, lent,
în interiorul tău.
La capătul tuturor drumurilor
rămân doar toamna și memoria omului
care ai fi putut deveni.

Acest volum de poeme migrante
traversează geografiile interioare ale exilului,
ale pierderii și ale speranței. Prin gări
și frontiere invizibile, între memorie și timp,
aceste poeme caută fragila idee
a unui „acasă" care poate
nu mai supraviețuiește
decât în sufletul celor deveniți
străini pretutindeni.

978-630-6601-44-8